

EURÓPSKA KOMISIA

V Bruseli, 1.6.2011
KOM(2011) 320 v konečnom znení

PRÍLOHA

Podrobné vysvetlenie zmeneného a doplneného návrhu

Dokument sprevádzajúci

Zmenený a doplnený návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorou sa stanovujú normy pre prijímanie žiadateľov o azyl

(Prepracované znenie)

Podrobné vysvetlenie zmeneného a doplneného návrhu Komisie v porovnaní s návrhom Komisie z roku 2008, ktorým sa mení a dopĺňa smernica 2003/9/ES.

Článok 2

a) Pri vymedzení pojmu „žiadosť o medzinárodnú ochranu“ sa osobitne odkazuje na „článok 2 písm. h)“ kvalifikačnej smernice.

b) Dopĺňa sa pojem „žiadateľ o medzinárodnú ochranu“, ktorý sa používa v texte tejto smernice.

c) – Na účely jasnosti sa pojem „rodinní príslušníci“ vymedzuje v dvoch prípadoch, a to ak je žiadateľom i) dospelá osoba a ii) maloletá osoba.

– Vzhľadom na pozíciu Európskeho parlamentu a obavy viacerých členských štátov sa do vymedzenia pojmu rodinní príslušníci dopĺňa v prípade zosobášených maloletých detí ďalšia podmienka, a to, *že na území príslušného členského štátu nie sú sprevádzané svojím manželským partnerom* a že je v ich najlepšom záujme, aby boli považované za rodinných príslušníkov [a nie iba za predpokladu, že je to v ich najlepšom záujme].

g) Vymedzenie pojmu „postupy a odvolania“ je zastarané, a preto sa vypúšťa [postupy a opravné prostriedky sú vymedzené v práve EÚ, a nie vo vnútroštátnych právnych predpisoch, pokiaľ to v smernici nie je uvedené inak].

e) Pri vymedzení pojmu „maloletá osoba bez sprievodu“ sa odkaz na „obyčajové právo“ na účely jasnosti nahrádza odkazom na „obyčajové právo príslušného členského štátu“.

j), k) Vkladá sa vymedzenie dvoch nových pojmov, a to „zástupca“ a „žiadateľ s osobitnými potrebami pri prijímaní“.

Článok 3

V rozsahu pôsobnosti smernice sa odkazuje na „pobrežné vody“ s cieľom zabezpečiť súlad s článkom 3 upraveného návrhu smernice o konaní o azyle.

Článok 5

V súlade s požiadavkou Európskeho parlamentu sa vypúšťa slovné spojenie „podľa možností“.

Vypúšťa sa aj slovné spojenie „príslušnému orgánu“, a to v súlade s upraveným návrhom smernice o konaní o azyle.

V súlade s pozíciou Parlamentu sa ustanovuje, že informácie sa poskytujú „v jazyku, ktorému žiadatelia rozumejú alebo o ktorom sa odôvodnene predpokladá, že mu žiadatelia rozumejú“ [namiesto „v jazyku, o ktorom sa predpokladá, že by mu mohli žiadatelia rozumieť“].

Článok 6

V záujme zjednodušenia ustanovení sa vypúšťa vetný úsek „držiteľovi takéhoto dokladu musí byť poskytnutý prístup k právam a výhodám, ktoré sa podľa tejto smernice poskytujú žiadateľom o azyl“, ktorý bol zahrnutý do návrhu z roku 2008.

Vkladá sa nový odsek 6, ktorého cieľom je zaručiť, aby sa žiadateľom neoprávnené neukladali žiadne povinnosti týkajúce sa dokumentov alebo iných administratívnych záležitostí dovtedy, kým nebudú mať prístup k právam, na ktoré majú podľa tejto smernice nárok.

Článok 7

Nevykonávajú sa žiadne zmeny.

Článok 8

Základný princíp tohto článku ostáva zachovaný. Vzhľadom na závery vyplývajúce z diskusií v Rade a pozíciu Európskeho parlamentu boli vykonané niektoré jazykové úpravy. Konkrétne:

- slovné spojenie „konkrétne miesto“ sa vypúšťa, pretože nie je potrebné [je už obsiahnuté vo vymedzení pojmu „zaistenie“ v článku 2 písm. h)];
- dopĺňa sa slovo „alternatívy“, aby sa lepšie objasnila súvislosť s odsekom 4 tohto článku;
- spresňuje sa znenie dôvodu b). Odkazuje na postupy, v rámci ktorých môžu členské štáty na základe „vstupného pohovoru“ zistiť skutočnosti, na ktorých je založená žiadosť o azyl (t. j. základné fakty o tom, prečo bola podaná žiadosť o azyl), ktoré by bez zaistenia nebolo možné získať;
- na základe záverov vyplývajúcich z diskusií v Rade sa spresňuje, že zadržanie v rámci trestného konania nespadá do rozsahu pôsobnosti tejto smernice;
- na účely jasnosti sa slovné spojenie „v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi“ nahrádza vetou „tieto dôvody sa ustanovia vo vnútroštátnych právnych predpisoch“;
- slovné spojenie „v určenej oblasti“ sa nahrádza slovným spojením „na určenom mieste“, aby nedošlo k zámene s pojmom „zaistenie“ vymedzeným v článku 2 písm. h).

Článok 9

Upravený návrh spresňuje niektoré procesné pravidlá a záruky v prípade zaistenia a umožňuje väčšiu voľnosť pri ich implementácii. Konkrétne:

- odsek 1 sa zjednodušuje, pričom zohľadňuje príslušné ustanovenia smernice o návrate a pozíciu Európskeho parlamentu. Tento odsek predovšetkým odkazuje na zásadu „náležitej starostlivosti“.
- vzhľadom na rozdielnosť právnych systémov v členských štátoch sa v odseku 2 stanovuje, že zaistenie môžu nariadiť aj správne orgány (a nie iba súdne orgány). Lehota 72 hodín ostáva zachovaná, aby sa zabezpečil automatický prístup k súdnym orgánom. Z konzultácií vyplýva, že tento postup predstavuje v niektorých členských štátoch bežnú prax.
- odseky 3 a 4 sa na účely jasnosti zlučujú do odseku 3. Okrem toho sa vypúšťa povinnosť oznámiť žiadateľovi dĺžku trvania jeho zaistenia, keďže právne systémy členských štátov sú v tomto ohľade rozdielne.

– podrobnejšie sa ustanovuje koncepcia pravidelného preskúmania zaistenia súdnymi orgánmi: uvádza sa, že k tomu dochádza predovšetkým v prípade predĺženia doby zaistenia, v zmysle dlhodobého trvania, alebo v prípade vzniku relevantných okolností či predloženia nových informácií, ktoré môžu mať vplyv na zákonnosť tohto zaistenia.

– vypúšťa sa veta „zaistenie sa nesmie bezdôvodne predlžovať“, pretože nie je potrebná (vzhľadom na článok 9 ods. 1).

– podrobnejšie sa ustanovuje rozsah prístupu k bezplatnej právnej pomoci, a to v súlade s pozíciou Európskeho parlamentu a so závermi vyplývajúcimi z diskusií v Rade, ako aj v záujme zabezpečenia súladu s upraveným návrhom smernice o konaní o azyle. Týka sa to najmä prípadov podania opravného prostriedku proti rozhodnutiu o zaistení alebo prípadov jeho preskúmania a dochádza k tomu len vtedy, ak je to nevyhnutné na zabezpečenie skutočného prístupu k spravodlivosti. Právna pomoc zahŕňa len prípravu procesnej dokumentácie a zastupovanie pred súdnymi orgánmi a možno ju obmedziť na právnych zástupcov určených príslušným členským štátom.

Článok 10

– Odsek 1 sa na účely jasnosti mení a dopĺňa. To isté sa vzťahuje aj na odsek 3, a to vzhľadom na príslušné ustanovenia smernice o návrate a s cieľom zabezpečiť súlad s článkom 18 ods. 2 písm. b) a c) upraveného návrhu, ktorý sa týka ubytovacích zariadení.

– V odseku 2 sa v súlade s nedávnou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva zavádza povinnosť zabezpečiť prístup na čerstvý vzduch.

– Odsek 5 sa upravuje v súlade s príslušnými ustanoveniami smernice o návrate. Zároveň sa v ňom v súlade s pozíciou Parlamentu ustanovuje, že informácie sa poskytujú „v jazyku, ktorému žiadatelia rozumejú alebo o ktorom sa odôvodnene predpokladá, že mu žiadatelia rozumejú“ [namiesto „v jazyku, o ktorom sa predpokladá, že by mu mohli žiadatelia rozumieť“].

– V súlade so závermi vyplývajúcimi z diskusií v Rade a v záujme zabezpečenia väčšej voľnosti pri implementácii tohto ustanovenia umožňuje odsek 6 členským štátom dočasne sa odchýliť od určitých noriem platných pre prijímanie zaistených osôb. Konkrétne ide o prípad, keď žiadateľov možno z dôvodu dočasne obmedzených kapacít osobitných útvarov zaistenia umiestniť do ústavu na výkon väzby, a to pod podmienkou, že sú umiestnení oddelene od bežných väzňov. Táto odchýlka sa však nevzťahuje na zaistené maloleté osoby bez sprievodu, ktoré musia byť vždy umiestnené do osobitného útvaru zaistenia.

Členské štáty sa môžu odchýliť aj od povinnosti informovať žiadateľov o azyl v vnútornom poriadku útvaru zaistenia, ako aj o ich právach a povinnostiach v tomto útvare zaistenia, a to za predpokladu, že žiadateľ je zaistený na hraniciach alebo v tranzitnom priestore. Túto odchýlku však nemožno uplatniť v rámci konania na hraniciach stanoveného v článku 43 upraveného návrhu smernice o konaní o azyle, v prípade ktorého by mali byť členské štáty lepšie vybavené na to, aby túto záruku dokázali poskytnúť na príslušných miestach.

Tieto odchýlky by sa navyše nemali uplatňovať automaticky, ale len za mimoriadnych okolností. Mali by byť teda riadne odôvodnené a zohľadňovať by sa pritom mali okolnosti jednotlivých prípadov, a to vrátane stupňa závažnosti uplatnenej odchýlky, jej trvania a vplyvu na dotknutú osobu.

Článok 11

- Na účely jasnosti sa mení štruktúra odsekov tohto článku.
- Vypúšťa sa úplný zákaz zaistenia maloletých osôb bez sprievodu. Bez toho, aby bol dotknutý článok 8 tejto smernice, možno teda maloleté osoby zaistiť len vtedy, ak je to v ich najlepšom záujme. V tomto ustanovení sa zároveň uvádza, že vzhľadom na mimoriadne zraniteľné postavenie maloletých osôb bez sprievodu sa k zaisteniu týchto osôb pristupuje len vo veľmi výnimočných prípadoch.

Okrem toho sa výslovne ustanovuje, že zaistenie maloletých osôb je len krajným východiskom v prípade, že nemožno účinne uplatniť iné, alternatívne opatrenia. Zaistenie maloletých osôb sa zároveň nariaďuje na najkratší možný čas a členské štáty vyvíjajú maximálne úsilie, aby umiestnili tieto osoby do zariadenia vhodného pre maloleté osoby, v ktorom existuje možnosť prístupu na čerstvý vzduch.

- Vo výnimočných prípadoch možno pri rekreačných a spoločenských aktivitách umiestniť žiadateľov ženského a mužského pohlavia do rovnakých priestorov.
- Pred zaistením zraniteľnej osoby musia členské štáty preukázať, že jej zdravotný stav a blaho sa v dôsledku zaistenia výrazne nezhoršia. Vypúšťa sa však povinnosť osvedčiť túto skutočnosť „kvalifikovaným odborníkom“.
- V súlade so závermi vyplývajúcimi z diskusií v Rade a vzhľadom na skutočnosť, že v prípade zaistenia žiadateľa na hranici alebo v tranzitnom priestore môže byť v praxi náročné zabezpečiť určité záruky pri prijímaní, umožňuje odsek 5 členským štátom dočasne sa odchýliť od práv ustanovených vo štvrtom pododseku odseku 2, v odseku 3 a v prvom pododseku odseku 4.

Túto odchýlku však nemožno uplatniť v rámci konania na hraniciach ustanoveného v článku 43 smernice o konaní o azyle, v prípade ktorého by mali byť členské štáty lepšie vybavené na to, aby túto záruku dokázali poskytnúť na príslušných miestach. Táto odchýlka by sa navyše nemala uplatňovať automaticky, ale len za mimoriadnych okolností. Mala by byť teda riadne odôvodnená a zohľadňovať by sa pritom mali okolnosti jednotlivých prípadov, a to vrátane stupňa závažnosti uplatnenej odchýlky, jej trvania a vplyvu na dotknuté osoby.

Článok 14

- Vzhľadom na závery vyplývajúce z diskusií v Rade sa opätovne spresňuje, že prístup k vzdelávaciemu systému možno obmedziť na štátny vzdelávací systém.
- V záujme zabezpečenia súladu s upraveným návrhom smernice o konaní o azyle sa spresňuje, že žiadosť o azyl možno podať v mene maloletej osoby (namiesto „rodičmi maloletej osoby“), aby sa zohľadnili aj iné modality uvedené v upravenom návrhu smernice o konaní o azyle.
- Ďalej sa spresňuje znenie druhého pododseku odseku 2.

Článok 15

V upravenom návrhu ostávajú zachované lehoty, v rámci ktorých je potrebné zabezpečiť prístup na trh práce. Konkrétne musí byť prístup na trh práce zabezpečený najneskôr do 6

mesiacov od dátumu podania žiadosti o medzinárodnú ochranu. Avšak túto lehotu možno predĺžiť maximálne o ďalších 6 mesiacov, a to v prípadoch ustanovených v článku 31 ods. 3 písm. b) a c) upraveného návrhu smernice o konaní o azyle, ktorý zároveň umožňuje predĺžiť trvanie konania o posúdení žiadosti o azyl. Ide o prípady, keď i) je podané veľké množstvo žiadostí o medzinárodnú ochranu zároveň a keď ii) možno oneskorenie jasne pripísať tomu, že žiadateľ nedodrжал niektoré zo svojich povinností v zmysle článku 13.

V článku sa okrem toho uvádza, že prístup na trh práce možno obmedziť splnením určitých podmienok, zároveň sa však musí zabezpečiť, aby tieto podmienky neboli v praxi príliš prísne a nezabraňovali tak žiadateľovi o azyl v skutočnom prístupe na trh práce.

Článok 17

Slovné spojenie „osoby s osobitnými potrebami“ sa nahrádza slovným spojením „zraniteľné osoby“, na ktoré sa odkazuje v článku 21, a to v dôsledku zmien vykonaných v tomto článku.

Vzhľadom na závery vyplývajúce z diskusií v Rade a pozíciu Európskeho parlamentu sa zjednodušuje referenčná hodnota týkajúca sa výšky primeranej materiálnej pomoci a zabezpečuje sa väčšia voľnosť pri jej implementácii.

Cieľom toho ustanovenia je kvantitatívne vymedziť význam pojmu „primeraná životná úroveň“. Ak sa teda materiálna pomoc poskytuje formou peňažných príspevkov, členské štáty určujú ich výšku na základe finančnej pomoci, ktorú poskytujú svojim vlastným štátnym príslušníkom v prípade, že túto pomoc potrebujú. Z rokovania vyplýva, že tento postup je plne v súlade s právnymi predpismi alebo obyčajovým právom viacerých členských štátov. Ustanovenie zároveň členským štátom umožňuje, aby v riadne odôvodnených prípadoch poskytovali žiadateľom nižší štandard ako svojim štátnym príslušníkom. Ide napríklad o situácie, keď sa určitá časť pomoci poskytuje v naturáliách, v dôsledku čoho sa odpočíta od konečnej finančnej pomoci, alebo o prípady, keď výška pomoci poskytovaná vlastným štátnym príslušníkom presahuje úroveň potrebnú na zabezpečenie „životnej úrovne, ktorá im zaručí živobytie a fyzické, ako aj psychické zdravie“, v dôsledku čoho je žiadateľom o azyl priznaný len určitý percentuálny podiel z tejto vnútroštátnej pomoci.

Článok 18

– Vykonávajú sa menšie úpravy, aby sa lepšie objasnila súvislosť tohto ustanovenia s podmienkami zaistenia [konkrétne uvedením, že ustanovenie sa vykonáva bez toho, aby boli dotknuté články 10 a 11, a vypustením odseku 8 písm. c): „ak je žiadateľ o azyl zaistený alebo je umiestnený v mieste hraničného priechodu“].

– Na účely konzistentnosti sa odsek 7 zahŕňa do odseku 2 ako písm. c), aby boli všetky záruky týkajúce sa ubytovania uvedené v jednom ustanovení.

– Zjednodušuje sa odsek 2: znenie písmen b) a c) o práve komunikovať s rodinnými príslušníkmi, právnymi poradcami atď. alebo o práve prístupu týchto osôb do ubytovacích zariadení sa upravuje, a to predovšetkým v záujme zabezpečenia súladu s predchádzajúcim odsekom 7, teraz písmenom b).

– Na účely konzistentnosti sa odsek 3 presúva do článku 23, ktorý sa týka maloletých osôb.

Článok 19

– V súlade s pozíciou Európskeho parlamentu a závermi vyplývajúcimi z diskusií v Rade sa vypúšťa povinnosť poskytovať osobám s osobitnými potrebami pri prijímaní „prístup k zdravotnej starostlivosti za rovnakých podmienok ako vlastným štátnym príslušníkom“.

– Na účely jasnosti sa pojem „duševné poruchy“ nahrádza pojmom „post-traumatické poruchy“.

Článok 20

Ustanovenia tohto článku sa podstatným spôsobom upravujú, pričom členským štátom umožňujú obmedziť alebo zrušiť materiálnu pomoc vo všetkých prípadoch ustanovených v platnej smernici. Vzhľadom na súčasnú judikatúru¹ je výnimkou situácia, keď „žiadateľ nepreukáže, že žiadosť podal čo najskôr“.

Na účely jasnosti sa odsek 2 návrhu z roku 2008 stáva článkom 1 písm. d), v dôsledku čoho sa v článku 1 ustanovujú všetky dôvody obmedzenia alebo zrušenia tejto pomoci.

V odseku 3 sa spresňuje, že obmedzenie materiálnej pomoci [ktorá v súlade s článkom 2 písm. g) zahŕňa ubytovanie, stravu, oblečenie a finančnú pomoc] sa nevzťahuje na zdravotnú starostlivosť. Okrem toho sa odkaz na „osoby s osobitnými potrebami“ nahrádza odkazom na „zraniteľné osoby“, na ktoré sa odkazuje v článku 21, a to v dôsledku zmien vykonaných v tomto článku.

Článok 21

Lepšie sa objasňuje súvislosť medzi osobitnými potrebami pri prijímaní a zraniteľnosťou. V tomto ustanovení sa predovšetkým uvádza, že osobitné potreby pri prijímaní sa môžu týkať len zraniteľných osôb, ktorých osobitná situácia sa posúdila v súlade s článkom 22. Táto úprava sa premieta aj do názvu kapitoly IV. Toto ustanovenie sa chápe v spojitosti s pojmom „žiadateľ s osobitnými potrebami pri prijímaní“, ktorý je vymedzený v článku 2 písm. k).

Okrem toho sa do zoznamu zraniteľných osôb dopĺňajú „osoby so závažným fyzickým ochorením“. Zodpovedá to pojmu „žiadateľ, ktorý potrebuje osobitné procesné záruky“ ustanovenému v upravenom návrhu smernice o konaní o azyle.

Na účely jasnosti sa pojem „duševné poruchy“ nahrádza pojmom „mentálne ochorenie alebo post-traumatické poruchy“.

Podobne ako v návrhu z roku 2008 ostáva zoznam zraniteľných osôb otvorený.

Nový článok 22

Odkaz na zisťovanie osobitných potrieb pri prijímaní sa zahŕňa do nového samostatného článku. Okrem toho sa v záujme uľahčenia implementácie upravuje príslušné ustanovenie, ktoré namiesto ustanovenia „postupov v rámci vnútroštátnych právnych predpisov“ teraz odkazuje na ustanovenie „mechanizmov“. Týmto spôsobom sa spresňuje, že zisťovanie osobitných potrieb pri prijímaní si nemusí nevyhnutne vyžadovať ustanovenie nových/osobitných administratívnych postupov, ale že môže byť súčasťou existujúcich

¹ *R(Q) v. Secretary of State for the Home Department* [2004] QB 36, potvrdené stanoviskom odvolacích sudcov k rozsudku vo veci *Regina v. Secretary of State for the Home Department* [2005] UKHL 66

vnútroštátnych modalít (t. j. lekárskeho vyšetrenia) – v prípade potreby s nevyhnutnými úpravami, aby sa zabezpečilo, že k zisťovaniu týchto potrieb dochádza na začiatku konania o azyle a že tento mechanizmus je dostatočne spôsobilý na to, aby dokázal zistiť osobitné potreby pri prijímaní v súlade s ich vymedzením v článku 2 písm. k). V záujme ďalšieho uľahčenia implementácie sa v tomto ustanovení uvádza, že tieto mechanizmy sa uplatnia „v primeranom čase“ (namiesto „hneď“) po podaní žiadosti o medzinárodnú ochranu.

V ustanovení sa teda uvádza, že členské štáty musia zistiť, či žiadateľ patrí do kategórie zraniteľných osôb v súlade s článkom 21, a ak áno, či má osobitné potreby pri prijímaní. Po zistení povahy týchto potrieb sa následne rozhodne o primeraných opatreniach, teda či si žiadatelia vyžadujú lekársku starostlivosť alebo len osobitné ubytovacie podmienky atď.

V ustanovení sa ďalej uvádza, že sa nesmú ignorovať ani osobitné potreby pri prijímaní, ktoré sa zistia až po úvodnom vyšetrení ustanovenom v článku 22. V tejto súvislosti môže ísť predovšetkým o určité traumatické poruchy, ktoré v dôsledku ich povahy možno odhaliť až po istom čase.

V článku sa napokon ustanovuje, že mechanizmy zisťovania osobitných potrieb pri prijímaní sa uplatňujú bez toho, aby bolo dotknuté posudzovanie žiadosti o medzinárodnú ochranu. Cieľom tohto ustanovenia je objasniť, že týmto potrebám pri prijímaní nemožno prisudzovať význam z hľadiska podmienok priznávania statusu medzinárodnej ochrany v zmysle kvalifikačnej smernice.

Článok 23 [predchádzajúci článok 22]

Doplňa sa odsek 5 (predchádzajúci článok 18 ods. 3) s cieľom zoskupiť všetky modalitty týkajúce sa maloletých osôb do jedného článku. Slovné spojenie „obyčajové právo“ sa nahrádza slovným spojením „obyčajové právo dotknutého členského štátu“, a to v záujme zabezpečenia súladu s vymedzením pojmu „rodinní príslušníci“ v článku 2 písm. c) a pojmu „maloletá osoba bez sprievodu“ v článku 2 písm. e).

Článok 24 [predchádzajúci článok 23]

Upravuje sa odsek 1, a to v záujme zabezpečenia súladu s upraveným návrhom smernice o konaní o azyle.

Doplňa sa druhá veta odseku 1, ktorá v súlade so závermi vyplývajúcimi z diskusií v Rade a s upraveným návrhom smernice o konaní o azyle spresňuje odbornú spôsobilosť a úlohu zástupcu maloletých osôb bez sprievodu.

V odseku 2 sa zároveň pripomína, že zásadu najlepšieho záujmu dieťaťa je potrebné dodržať aj v prípade, že sa členské štáty rozhodnú umiestniť maloleté osoby bez sprievodu staršie ako 16 rokov do pobytových táborov pre dospelých žiadateľov o azyl. Odsek 3 sa zjednodušuje: pri vyhľadávaní rodinných príslušníkov maloletej osoby bez sprievodu odkazuje na „mechanizmy“ namiesto na „postupy v rámci vnútroštátnych právnych predpisov“. V súlade so závermi vyplývajúcimi z diskusií v Rade obsahuje toto ustanovenie aj vetu: „v prípade potreby aj s pomocou medzinárodných alebo iných príslušných organizácií“.

Článok 25 [predchádzajúci článok 24]

Vykonáva sa menšia jazyková úprava: v záujme zabezpečenia súladu s odsekom 1 sa do odseku 2 dopĺňa „znásilnenia alebo iných závažných násilných činov“.

Článok 26 [predchádzajúci článok 25]

Upravuje sa odsek 2 s cieľom zohľadniť znenie ustanovenia o prístupe k bezplatnej právnej pomoci uvedeného v článku 9 ods. 5.

Článok 27 [predchádzajúci článok 26]

Nevykonávajú sa žiadne zmeny.

Článok 28 [predchádzajúci článok 27]

V článku 28 sa už neodkazuje na povinnosť ročného predkladania správ. Namiesto toho sa ustanovuje lehota, v rámci ktorej členské štáty predkladajú prvý súbor informácií v súlade s prílohou I k tomuto návrhu.

Článok 29 [predchádzajúci článok 28]

Nevykonávajú sa žiadne zmeny.

Článok 30 [predchádzajúci článok 29]

Komisia predloží Parlamentu a Rade správu 2 roky po uplynutí lehoty na transpozíciu smernice.

Príloha I

Mechanizmus predkladania správ ostáva v upravenej smernici zachovaný. Avšak vzhľadom na závery vyplývajúce z diskusií v Rade, ako aj obavy z administratívnych obmedzení sa výrazne zmenšil rozsah podrobnosti údajov, pričom sa obmedzil na kľúčové ustanovenia smernice, ktorých monitorovanie by bolo bez predloženia relevantných informácií náročné. Upravuje sa aj časový rámec: po uplynutí lehoty stanovenej v článku 28 ods. 2 sú členské štáty povinné znovu predložiť požadované informácie v prípade, že dôjde k podstatnej zmene vo vnútroštátnych predpisoch alebo obyčajovom práve, ktorá spôsobí, že poskytnuté informácie stratia platnosť.